

Arrest

nr. 147 112 van 4 juni 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die allen verklaren van Bosnische nationaliteit te zijn, op 17 november 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 oktober 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) zonder voorwerp wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 oktober 2014 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ACER, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) trof op 5 februari 2013 beslissingen houdende inreisverboden (bijlage 13sexies) voor een duur van 3 jaar. Verzoekers werden hiervan op 21 februari 2013 in kennis gesteld.

1.2. Verzoekers dienden ondanks het inreisverbod op 5 september 2014 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 7 oktober 2014 een beslissing waarbij de in punt 1.2 vermelde aanvraag zonder voorwerp werd verklaard. Verzoekers werden hiervan op 18 oktober 2014 in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

*“M.(...), M.(...) geboren te (...) op (...)
+ echtgenote: M.(...) Z.(...) geboren te (...) op (...);
+ meerderjarige dochter:
M.(...), L.(...), geboren te (...) op (...)
allen van nationaliteit: Bosnië en Herzegovina
adres: (...)*

Naar aanleiding van de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, ingediend op datum van 05.09.2014 door de advocate van betrokkenen, heb ik de eer u te informeren dat het verzoek zonder voorwerp is geworden.

- Betrokkenen staan momenteel onder een inreisverbod voor het Schengengrondgebied dat hen werd betekend op 21.02.2013. Dat inreisverbod verbiedt hun zich op het Schengengrondgebied te bevinden voor een periode van 3 jaar, met name tot 21.02.2016. Het inreisverbod werd niet opgeheven of opgeschort.*

Krachtens artikel 7, 1e alinea -12°, artikel 74/12 § 1, 3e alinea en § 2 en § 4 van de wet van 15 december

1980 mogen betrokkenen zich NIET op het Belgische grondgebied bevinden.

- Er werd aan betrokkenen een bevel om het grondgebied te verlaten met een termijn van 7 dagen betekend op 21.02.2013.*

- Ter herinnering: krachtens artikel 74/12 van de wet van 15.12.1980 dient de aanvraag tot opheffing of opschorting daarvan aangevraagd te worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor de woon- of verblijfplaats in het buitenland. Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting hebben betrokkenen geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk. Indien betrokkenen wensen dat het inreisverbod wordt opgeheven of opgeschort, moeten ze dus terugkeren naar hun land van herkomst of verblijf om de aanvraag daar in te dienen. Zolang daarop geen positief antwoord is, mogen betrokkenen zich niet op het Belgische grondgebied bevinden.”*

1.4. Eveneens op 7 oktober 2014 trof de gemachtigde van de staatssecretaris beslissingen tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13). Verzoekers werden hiervan eveneens op 18 oktober 2014 in kennis gesteld.

Dit vormen de tweede, derde en vierde bestreden beslissingen.

2. Over het voorwerp van het beroep

2.1. Verzoekers voegen weliswaar afschriften van de beslissingen van 7 oktober 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13) aan hun verzoekschrift toe als bestreden beslissingen, maar spitsen het enig middel uit hun verzoekschrift enkel toe op de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet zonder voorwerp werd verklaard.

2.2. De Raad stelt vast dat het voorwerp van het beroep beperkt is tot de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf zonder voorwerp wordt verklaard.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De verwerende partij wijst in haar nota met opmerkingen in het kader van haar repliek op verzoekers' middel op het feit dat zij het voorwerp uitmaken van een inreisverbod waardoor zij niet dienstig kunnen voorhouden gerechtigd te zijn een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen op het Belgisch grondgebied

3.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. *Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413*). Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222 969). De vereiste dat het belang wettig moet zijn betekent, dat het nagestreefde voordeel, gelet op de toepasselijke rechtsregels, wettig kan worden verkregen (RvS 8 april 2011, nr. 212 579). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift, maar dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

3.2. Ter terechtzitting werd de aanwezige raadsman erop gewezen dat verzoekers onderhevig zijn aan een inreisverbod (zie punt 1.1) voor een duur van 3 jaar dat op 21 februari 2013 aan hen werd betekend en dat ondertussen definitief is geworden. Het inreisverbod werd immers niet bij de Raad aangevochten en de raadsman toont evenmin aan dat dit ondertussen zou zijn opgeheven of opgeschort zoals voorzien in artikel 74/12 van de vreemdelingenwet. Uit de definitie uit artikel 1, 8° van de vreemdelingenwet blijkt dat een inreisverbod een verbod inhoudt op de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn, waardoor verzoekers onmogelijk in aanmerking kunnen komen voor de gunst die zij door middel van hun aanvraag om machtiging tot verblijf beogen. De raadsman van verzoekers beperkt zich ter terechtzitting tot een verwijzing naar zijn verzoekschrift.

3.3. De Raad stelt vast dat verzoekers geen wettig belang kunnen doen gelden bij hun vordering tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris inzake hun aanvraag om machtiging tot verblijf.

Het beroep is niet ontvankelijk wegens het ontberen van het rechtens vereiste wettig belang in zoverre het gericht is tegen de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf zonder voorwerp wordt verklaard.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN